

Nyt lovforslag – 28. september 2004

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse¹⁾

(Producentansvar for elektronikskrot m.v.)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 753 af 25. august 2001, som ændret ved lov nr. 475 af 7. juni 2001, § 33 i lov nr. 145 af 25. marts 2002 og lov nr. 260 af 8. maj 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 9h indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3. Ministeren kan for så vidt angår affald af elektriske og elektronisk produkter fastsætte regler om, at producenter og importører i forbindelse med tilbagetagningsordning, jf. stk. 1, for egen regning skal finansiere tilbagetagning samt genanvendelse eller særlig håndtering af tilsvarende produkter, uanset at den pågældende ikke har været ansvarlig for markedsføringen eller at den pågældende ikke har foranstaltet tilbagetagningen af affaldet.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

2. I § 9 h, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter ”stk. 1”: ”eller § 45, stk. 5”.

3. § 9 h, stk. 4, der bliver stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om forhandleres pligt til for egen regning at modtage og opbevare materialer, produkter eller varer, herunder emballage, efter endt brug.”

4. § 9 h, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således:

”*Stk. 7.* Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger, jf. stk. 1-3, til brug for kontrollen med reglernes overholdelse. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.

5. Efter § 9 h indsættes:

”**§ 9 i.** Producenter og importører skal finansiere indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af affald af elektrisk og elektronisk udstyr markedsført af producenten eller importøren efter 13. august 2005.

Stk. 2. Til opfyldelse af finansieringsforpligtelsen i stk. 1, kan ministeren fastsætte regler om, at producenten eller importøren skal godtgøre, at der er stillet passende sikkerhed overfor ministeren eller den han bemyndiger hertil for de fremtidige håndteringsudgifter for udstyr, der er markedsført til husholdninger eller som både markedsføres til husholdninger og erhverv. Det kan endvidere bestemmes, at producenter og importører kan undlade at stille sikkerhed efter 2. pkt. ved i stedet at deltage i en passende kollektiv ordning. Ministeren kan henlægge kompetencen til at vurdere om der er stillet passende sikkerhed, herunder vurdering af om en kollektiv ordning er et tilstrækkeligt alternativ, til en privat organisation. Ministeren kan fastsætte regler om, at organisationens afgørelser kan påklages til ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil.

Stk. 3. Endvidere kan der fastsættes bestemmelser om, at producenter og importører kan aftale med andre brugere end husholdninger, at de overtager finansieringsforpligtelsen efter stk. 1 for udstyr, som udelukkende sælges til erhverv. Forudsætningen for en sådan aftales gyldighed er, at den i stk. 2 nævnte private organisation registrerer aftalen, og at brugeren overtager producentens og importørens forpligtelser vedrørende affaldshåndtering af det solgte udstyr.

§ 9 j. Producenter og importører skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel bidrage til finansieringen af indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som er markedsført senest den 13. august 2005 til husholdninger eller som både markedsføres til husholdninger og erhverv.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal redegøre for hvorledes de har opfyldt deres forpligtelse efter stk. 1.”

§ 9 k. Ministeren kan fastsætte regler om oprettelse af et producentregister og om producenters og importørers pligt til at tilmelde sig dette.

Stk. 2. Ministeren kan henlægge ansvaret for oprettelse og drift af et producentregister, jf. stk. 1, til en af ministeren godkendt privat organisation. Det kan bestemmes, at organisationen kan opkræve bidrag fra de tilsluttede producenter og importører til dækning af omkostninger ved administration af og kontrol i forbindelse med registeret. Endvidere kan det bestemmes, at afgørelser truffet af organisationen kan påklages til ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil samt regler om

betaling af klagegebyr. *Stk. 3.* Ministeren kan fastsætte regler om, at distributører og forhandlere kun må aftage og forhandle udstyr fra producenter og importører, som er registreret efter stk. 1.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om producentregisterets bearbejdning og videregivelse af oplysninger, herunder at oplysninger kun må videregives i bearbejdet form.

§ 9 i. Ministeren kan fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse brugere af elektrisk og elektronisk udstyr i private husholdninger om særskilt tilbagetagning af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, aktuelle tilbagetagningsordninger, brugerens rolle i forbindelse med nyttiggørelse, potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af tilstedeværelsen af farlige stoffer i produktet og betydningen af det påførte piktogram i forbindelse med markedsføringen af elektrisk og elektronisk udstyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter producenter og importører skal stille særlige genbrugs- og behandlingsoplysninger til rådighed over for behandlingsvirksomheder for hver enkelt nye type elektrisk og elektronisk udstyr, der bringes på markedet, senest et år efter udstyrets første markedsføringsdato. Ministeren kan fastsætte regler om producenter og importørers pligt til at sikre mærkning af produkter.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategorierne af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført, tilbagetaget, genvundet og nyttiggjort, om den eksporterede mængde tilbagetaget affald, samt om at finansieringsforpligtelsen er overdraget til andre, herunder at oplysninger skal gives til i § 9 k nævnte register.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at eksportører i udlandet, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr til husholdninger i Danmark ved hjælp af fjernsalg eller internethandel, skal finansiere affaldshåndteringen. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om pligten for eksportører i udlandet til at være tilmeldt producentregisteret og til at godtgøre, hvorledes finansieringsforpligtelsen efter § 9 i og 9 j er opfyldt, samt om de mængder og kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført i Danmark.

Stk. 5. Oplysninger i medfør af stk. 1-4 kan forlanges afgivet i en bestemt form.

Stk. 6. Køberne må kun gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved tilbagetagning, behandling og miljørigtig bortskaffelse i forbindelse med salg af nyt elektrisk eller elektronisk udstyr til private husholdninger, hvis oplysningerne angår omkostningerne ved håndteringen af affald fra produkter til private husholdninger, der er markedsført senest den 13. august 2005. Sådanne oplysninger kan kun gives i perioden indtil den 13. februar 2011, for store husholdningsapparater dog indtil den 13. februar 2013.”

6. I § 45 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

”*Stk. 5.* Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr er uanset stk. 4 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald

af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.”

Stk. 5, bliver herefter stk. 6.

7. I § 48 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3. Fra private hustande kan der ikke opkræves gebyr for afhentning fra og efterfølgende håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr modtaget på kommunale modtagepladser.”

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

8. I § 51 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

”Stk. 2. Producenter og importører må ikke markedsføre elektrisk og elektronisk udstyr, der på grund af specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser ikke kan genbruges, medmindre sådanne specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser frembyder altovervejende fordele, f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse eller sikkerhedskrav. Ministeren kan fastsætte regler, der nærmere præciserer forbuddet, herunder forbyde markedsføring af bestemt elektrisk eller elektronisk udstyr.”

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

9. I § 51, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes i 1. pkt. efter ”stk. 1”: ”og stk. 2”.

10. I § 110, stk. 1, indsættes i nr. 3) efter ”§ 9h”: ”§ 9 i, § 9 j, § 9 k, § 9 l”.

11. I § 110, stk. 1, indsættes som nye numre:

”16) undlader at opfylde finansieringsforpligtelsen efter § 9 i eller § 9j

17) markedsfører elektrisk og elektronisk udstyr i strid med § 51, stk. 2.”

§ 2

Loven træder i kraft den 1. februar 2005

- 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EF-Tidende 2003, L 37, s. 24, og direktiv 2003/108/EF om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EF-tidende L 245, s. 106.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og hovedindhold

1.1 Lovforslagets formål

Det foreliggende lovforslag har som hovedformål at skabe de lovgivningsmæssige rammer for at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE). Direktivet med bilag er trykt i EFT nr. L 037 af 13. februar 2003, s. 24 – 39 og er optaget som bilag til dette lovforslag.

Inden direktivet skulle være implementeret blev det besluttet at ændre artikel 9 om ansvaret for historisk affald fra andre brugere end private husholdninger skulle ændres. Ændringen er vedtaget som direktiv 2003/108/EF med samme implementeringsfrist som det oprindelige direktiv, hvorfor der sker en samlet implementering. Ændringsdirektivet er trykt i EFT nr. L 345 af 31. december 2003, s. 106 er optaget som bilag til dette lovforslag.

Direktivet skulle have været implementeret den 13. august 2004. Den danske implementeringsproces er imidlertid blevet forsinket, på grund af generelle vanskeligheder med fortolkning af direktivet. Miljøministeren har i foråret 2004 skriftligt orienteret såvel Folketinget som EU-Kommissionen om denne forsinkelse.

Direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr tager sigte på at forebygge frembringelse af sådant affald samt at tilvejebringe et regelgrundlag i medlemslandene, der styrker mulighederne for genbrug, genvinding og andre former for nyttiggørelse af dette affald, således at der skal bortskaffes mindre mængder affald. Direktivet sigter også mod at forbedre miljøpræstationer hos producenter, importører, distributører og forbrugere, og især de aktører, som er direkte involveret i behandlingen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Direktivet adskiller sig fra tidligere affaldsdirektiver ved i meget høj grad at lægge ansvaret for håndteringen af affaldet samt afholdelse af udgifterne hertil på producenterne, i direktivet defineret som producenter og importører. Det forudsætter, at producenterne påtager sig et organisatorisk ansvar, som tidligere ville have påhvilet de offentlige myndigheder. I direktivet er det også fastsat, at producentansvar skal anvendes som et af midlerne til at tilskynde til konstruktion og produktion af elektrisk og elektronisk udstyr, som tager hensyn til og letter reparation, og styrker mulighederne for opgradering, genbrug, adskillelse og genvinding.

Det forventes, at de samlede omkostninger til håndtering af affaldet fra elektrisk og elektronisk udstyr vil udgøre i størrelsesordenen 150-175 mill. kr. pr. år, som skal finansieres af producenter og importører. Det forudsættes, at producenter og importører overvælter disse omkostninger på forbrugerne, og at det vil medføre en forhøjelse af prisen på i gennemsnit ca. 1 %.

Meromkostningerne ved implementeringen af direktivet forventes at udgøre i størrelsesordenen 50 mill. kr. pr. år. 80 % af meromkostningerne vedrører udstyr, der anvendes i private husholdninger, og de sidste 20 % vedrører udstyr, der anvendes i erhvervsvirksomheder.

Gennemførelsen af producentansvar vil som sekundær effekt indebære, at ansvaret for affaldshåndteringen privatiseres, og at der herved skabes øget konkurrence om affaldshåndteringen. Såvel Miljøministeriet som de berørte organisationer har dog under forhandlingerne af direktivet lagt vægt på, at husholdninger fortsat skal kunne aflevere affald til kommunerne, fordi det anses for hensigtsmæssigt, at bevare den eksisterende og velfungerende infrastruktur på dette område. Producenter og importører vil dog, uden at der skal gives kommunal tilladelse hertil, kunne etablere egne tilbagetagningsordninger. Uanset om der etableres private indsamlingsordninger, forudsættes producenter og importører at være forpligtet til at finansiere håndteringen af det affald, som kommunerne har modtaget.

Direktivet indeholder bestemmelser om, at medlemsstaterne skal sikre gennemførelse af nærmere i direktivet fastsatte ordninger, der sigter mod nyttiggørelse og genbrug af elektrisk og elektronisk affald. Således skal medlemslandene bl.a. sikre, at der træffes passende foranstaltninger til at minimere bortskaffelse af affald af elektrisk og elektronisk udstyr sammen med usorteret husholdningsaffald, at der opnås et højt niveau for tilbagetagning og kildesortering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, at producenterne og importørerne under anvendelse af de bedste behandlings-, nyttiggørelses- og genvindingsteknikker etablerer ordninger til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, samt at brugere af elektrisk og elektronisk udstyr i private husholdninger får de nødvendige oplysninger om ordningerne.

I direktivet skelnes mellem affald fra private husholdninger (husholdningsaffald) og affald fra andre brugere – dvs. virksomheder samt private og offentlige institutioner (erhvervsaffald). I direktivets definition af affald fra private husholdninger er det fastsat, at dette tillige omfatter affald fra handel, industri, institutioner og andre kilder, som på grund af art og mængde kan sidestilles med affald fra private husholdninger (husholdningslignende erhvervsaffald). Endvidere skelnes der mellem om affaldet består af produkter markedsført senest den 13. august 2005 (historisk affald) eller efter denne dato (nyt affald).

I henhold til direktivet skal finansieringen af det historiske affald fra husholdninger varetages af en eller flere kollektive ordninger, som alle nuværende producenter skal bidrage forholdsmæssigt til.

Forud for udarbejdelsen af lovforslaget har ministeriet haft en række kontakter til organisationer, der repræsenterer danske producenter og importører. Her tænkes særligt på DI (Dansk Industri), HTS (Handel Transport og Service), BFE (Brancheforeningen for Forbruger Elektronik), FEHA (Foreningen af Fabrikanter og Importører af Elektriske Husholdnings Apparater), FABA/FAFGE (El-branchens Leverandørforening) samt Dansk Handel og Service. Disse organisationer har med DI i spidsen tilkendegivet, at de privatretligt vil etablere det organisatoriske grundlag for, at producenter og importører i Danmark kan organisere og finansiere håndteringen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Med lovforslaget er det således tilsigtet at begrænse de offentligretlige regler til det, der er nødvendigt for at sikre bred opbakning til en eller flere privat organiserede ordninger.

Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at en model, hvorefter det overlades til producenterne at organisere finansieringen af affaldsbehandlingen, vil være i god overensstemmelse med, hvad der er tilsigtet med direktivet. Modellen svarer også til den organisationsform, som flere andre EU-stater, bl.a. Holland, England og Sverige, vil implementere efter.

Den af producentorganisationerne foreslåede model indebærer, at der i privatretlig regi oprettes en systemansvarlig organisation, der får ansvaret for at sikre, at producenter og importører kan vælge mellem en kollektiv og en individuel finansieringsordning. Med hjemmel i lovforslaget skabes mulighed for, at den systemansvarlige organisation kan pålægges opgaver med registrering af producenter og importører og solgte mængder, opstilling af krav til sikkerhedsstillelse ved individuel finansiering, udarbejdelse af statistikker til Miljøstyrelsen, information til borgere og behandlingsvirksomheder m.v. Den systemansvarlige organisation forudsættes oprettet som en non-profit privatretlig organisation, der organiseres som en forening stiftet af brancheorganisationerne på området, og med disse organisationer som medlemmer. Foreningens vedtægter skal godkendes af miljøministeren, som også fastsætter retningslinjer for bestyrelsens sammensætning.

Det forudsættes endvidere, at producenter og importører opretter en eller flere organisationer, til varetagelse af de operationelle opgaver i relation til producentansvaret. En sådan organisation tilbyder alle producenter og importører at varetage de administrative opgaver, der følger af producentansvaret. Det vil blandt andet indebære, at organisationen mod betaling tilbyder at organisere affaldshåndteringen af alt affald af elektrisk og elektronisk udstyr samt at formidle de nødvendige oplysninger videre til myndigheder via den systemansvarlige organisation. Konkret skal organisationen modtage betaling fra de tilmeldte virksomheder og indgå kontrakt med kommuner, transportører og behandlingsvirksomheder om håndteringen af affaldet. Alle væsentlige forhold, der er af betydning for en forsvarlig drift af ordningen, herunder den økonomiske stabilitet, samt bidragsfastsættelsen forudsættes at skulle godkendes af den systemansvarlige organisation. Endvidere forudsættes det, at der i bekendtgørelsesform fastsættes minimumskrav til den kommunale modtagelsesordning, f.eks. bestemmelser om antallet af fraktioner affaldet skal opdeles

i. Sådanne regler vil dog ikke være til hinder for at organisationen aftaler et mere udbygget system med den enkelte kommune eller modtageplads.

Producenters og importørers pligt til at lade sig registrere og til at afgive oplysninger

Alle producenter og importører pålægges en pligt til at lade sig registrere. Registreringen skal bl.a. omfatte oplysninger om navn, adresse, CVR-nummer samt oplysninger om de typer elektriske og elektroniske produkter virksomheden markedsfører, og om hvordan virksomheden vil opfylde producentansvaret ved deltagelse i en kollektiv ordning eller ved efterlevelse af reglerne for individuelt ansvar. I sidstnævnte tilfælde skal virksomheden dokumentere, at betingelserne herfor er opfyldt. Det vil blandt andet omfatte dokumentation for, at der er etableret en tilbagetagningsordning og stillet sikkerhed for de forventede omkostninger ved den fremtidige affaldshåndtering af de produkter, der markedsføres. Registret tænkes henlagt til den systemansvarlige organisation.

Producenten og importøren kan forpligtes til at afgive oplysninger om omsætning af elektrisk og elektronisk udstyr, tilbagetaget, genvundet og nyttiggjort affald af udstyret.

Affald fra private husholdninger

Direktivet er udformet ud fra princippet om, at producenter og importører skal stå for og finansiere tilbagetagning, behandling, nyttiggørelse og bortskaffelse af elektrisk og elektronisk affald fra husholdninger.

I henhold til direktivet skal medlemsstaten sikre, at private husholdninger og distributører gratis kan aflevere sådant affald, og at der i nødvendigt omfang findes let tilgængelige tilbagetagningssteder, navnlig under hensyn til befolkningstætheden.

I henhold til direktivet skal distributørerne som udgangspunkt pålægges ansvar for at sidste bruger som minimum gratis kan aflevere affald til distributøren på et et-til-et-grundlag. Medlemsstaterne kan dog fravige denne bestemmelse, forudsat at det sikres, at det ikke bliver vanskeligere for forbrugerne at komme af med affaldet.

Producenterne og importørerne skal have mulighed for at oprette og administrere individuelle og/eller kollektive tilbagetagningsordninger for affald fra private husholdninger.

På denne baggrund er det tanken i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 44 at udstede en ny bekendtgørelse om håndtering af affald fra elektriske og elektroniske produkter, hvori den kommunale pligt til at etablere et indsamlingssystem bevares, d.v.s. kommunerne skal som minimum sikre indsamlingsordninger, hvor private husholdninger skal bringe affaldet til den kommunale modtageplads (bringeordninger). Kommunen kan dog også vælge at etablere ordninger,

hvor affaldet hentes hos husholdningerne (henteordninger). I overensstemmelse med de gældende regler forudsættes erhvervsvirksomheder ligeledes at have adgang til at benytte sådanne ordninger for mindre mængder af affald. Samtidig tilvejebringes med lovforslaget en hjemmel til, at producenter og importører kan etablere selvstændige ordninger for tilbagetagning af affald egne produkter, uden at kommunen skal meddele tilladelse hertil. Disse bestemmelser vil omfatte alt affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger, dvs. uanset om der er tale om produkter markedsført før eller efter 13. august 2005. Etableringen af en privat ordning begrænser dog ikke borgere og virksomheders adgang til at benytte en kommunal ordning.

Producentansvaret indebærer, at producenter og importører skal organisere afhentning af affaldet fra de kommunale modtagepladser og herefter overtager ansvaret for den videre affaldshåndtering samt finansieringen heraf. Dette gælder såvel for historisk og som for nyt affald. Omkostningerne til drift af en kommunal modtagestation og meromkostninger ved en eventuel henteordning kan dækkes via et kommunalt samlebyr opkrævet efter de gældende regler.

Producenter og importører pålægges gennem lovforslaget en forpligtelse til forholdsmæssigt at bidrage til finansieringen af det historiske husholdningsaffald, beregnet i forhold til deres andel af det samlede antal markedsførte produkter, antal markedsførte kg el. lign. Det er ikke tanken ved regler nærmere at bestemme, hvorledes denne forpligtelse skal opfyldes, idet denne detailstyring vil ske i privatretligt regi. I praksis forventes denne forpligtelse at blive opfyldt inden for rammerne af de af producenterne oprettede organisationer.

For nyt affald har producenter og importører ligeledes pligt til finansiere affaldshåndteringen. Som udgangspunkt skal producenter i overensstemmelse med direktivet stille individuel sikkerhed, f.eks. i form af en bankgaranti, forsikring eller en spærret konto. Udfra erfaringerne med etablering af garantistillelse for affaldsdepoter (lov nr. 479 af 7. juni 2001) vurderes det, at et krav om bankgaranti vil medføre årlige omkostninger på 1,5 % af garantibeløbet. Producenten eller importøren kan vælge at indbetale beløbet på en spærret konto, hvilket vil indebære, at producentens eller importørens likviditet forringes med den kontant stillede garanti. Vælger producenten eller importøren at opfylde sikkerhedsstillelsen ved en bankgaranti, forventes det, at producentens eller importørens løbende omkostninger hertil vil udgøre ca. 1,5 % af den til enhver tid stillede garantisum.

I lovforslaget åbnes der endvidere mulighed for, at producenter og importører kan undlade at stille sikkerhed ved i stedet at deltage i en passende kollektiv ordning. Herved tænkes på en af de ovenfor nævnte organisationer, der påtager sig ansvaret for håndteringen af affaldet mod betaling fra de tilsluttede producenter og importører. På baggrund af de oplysninger, som Miljøstyrelsen har modtaget fra de DI m.fl., er det tanken, at alle de tilsluttede producenter og importører skal bidrage til de årlige omkostninger på baggrund af den enkelte producent eller importørs andel af de samlede

markedsførte mængder det pågældende år – en såkaldt ”pay-as-you-sell”-model. DI m.fl. lægger vægt på, at der herved ikke opbygges en stor pengetank til dækning af fremtidige behandlingsomkostninger. Det forventes, at langt de fleste producenter og importører vil vælge at tilslutte sig en kollektiv ordning.

Producenter og importører, der ikke deltager i en kollektiv ordning, skal stille økonomisk sikkerhed for affaldshåndteringen af deres markedsførte produkter samtidig med, at de skal bidrage til den obligatoriske kollektive finansiering af historisk affald, hvilket i en overgangsperiode, indtil det historiske affald er blevet håndteret, vil indebære forøgede økonomiske byrder for disse virksomheder. De producenter, der vælger at stå udenfor en kollektiv ordning, skal endvidere individuelt tilvejebringe oplysninger og dokumentation til brug for kontrollen med reglernes overholdelse. Denne dokumentationsforpligtelse varetager de kollektivt etablerede organisationer på vegne af de tilsluttede producenter og importører.

Affald fra erhvervsvirksomheder, private og offentlige institutioner (Erhvervsaffald)

For affald fra erhvervsvirksomheder etableres hjemmel til at forpligte producenter og importører til at tilbagetage affaldet.

Vedrørende finansiering af det historiske affald fra erhverv indeholder direktivet i den ændrede art. 9 bestemmelser om finansiering af håndtering af historisk affald af udstyr fra andre brugere end private husholdninger. Efter direktivet påhviler forpligtelsen producenter og importører i forbindelse med levering af nyt udstyr, som erstatter udstyr af en tilsvarende type, eller som tjener samme formål. I andre situationer påhviler det den sidste bruger (affaldsproducenten) at finansiere affaldshåndteringen. Dog følger det af direktivet, at producenter og importører altid kan aftale andre finansieringsordninger. Endvidere kan medlemsstaterne beslutte, at andre brugere end husholdninger (virksomheder samt private og offentlige institutioner) gøres helt eller delvis ansvarlige for det historiske erhvervsaffald.

På denne baggrund er der ikke medtaget særlige bestemmelser i lovforslaget om finansiering af det historiske affald fra erhverv og institutioner. Som følge heraf vil finansieringen følge de almindelige affaldsregler, d.v.s. at sidste bruger (affaldsproducenten) som udgangspunkt betaler. I praksis har flere organisationer dog tilkendegivet, at de også vil finansiere håndteringen af det historiske erhvervsaffald i det omfang, det indsamles sammen med det nye erhvervsaffald, idet meromkostningen ved behandling af det historiske affald, skønnes mindre end omkostningerne ved at udsortere det gamle affald.

For så vidt angår finansiering af det nye affald fra erhverv er udgangspunktet, at finansieringsforpligtelsen påhviler producenter og importører. Imidlertid åbner direktivet mulighed for, at det aftales, at andre erhvervsvirksomheder påtager sig finansieringsforpligtelsen. For at undgå uklarhed

om hvem, der har finansieringsforpligtelsen, forudsættes det, at registret skal informeres om sådanne aftaler, således at der er klart, hvem finansieringskravet i stedet skal rettes imod. Som følge af kravet om registrering af sådanne finansieringsaftaler, forventes de kun at blive anvendt i begrænset omfang.

1.2. Lovforslagets hovedindhold

Producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr

Lovens bestemmelser om producentansvar, d.v.s. pligten til at foranstalte tilbagetagning af udtjente produkter, som fastsat i § 9 h, foreslås justeret, fordi de nuværende bestemmelser ikke giver mulighed for i fuldt omfang at gennemføre regler om producentansvar som foreskrevet i direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Endvidere foreslås nye bestemmelser i § 9 i og § 9 j, hvorefter der indføres en pligt for producenter og importører til at finansiere indsamling og håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Fremme af produkter der er genbrugelige

I direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr er det fastsat, at producenter og importører ikke må markedsføre produkter, hvis konstruktion eller design indebærer, at produkterne ikke kan genbruges.

Baggrunden herfor er, at der allerede på nuværende tidspunkt er eksempler på, at elektroniske produkter forsynes med elektroniske chips, der kan blokere for genbrug af produktet. Da anvendelsen af sådanne chips o. lign. kan modvirke intentionerne om at begrænse affaldsmængderne foreslås det, at der gennemføres en regel, som forbyder markedsføring af sådanne produkter, med mindre andre væsentlige fordele betinger dette.

Registrering af modtagne og behandlede affaldsfraktioner

I direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr er der fastsat bestemmelser om registrering af affaldsmængderne og de affaldsfraktioner, der fremkommer ved den foreskrevne selektive behandling. Endvidere er der i direktivet fastsat mål for genbrug, genanvendelse og nyttiggørelse af affaldet.

Oplysninger til brugerne

For at sikre at brugerne er bekendt med de ordninger, der etableres skal producenter og importører i henhold til direktivet informere forbrugerne om tilbagetagnings- og returneringsordningerne og betydningen heraf samt om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af tilstedeværelsen af farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr. Det forudsættes, at dette i praksis kan ske ved, at den systemansvarlige organisation etablerer en hjemmeside, hvor affaldsproducenterne kan skaffe sig information om, hvor affald kan eller skal afleveres.

Oplysninger til behandlingsvirksomheder m.v.

For at lette genbrug og korrekt miljømæssig behandling af affaldet er det i direktivet forudsat, at producenter og importører skal stille de fornødne oplysninger om genbrugs- og behandlingsoplysninger til rådighed, herunder oplysninger til identifikation af de forskellige komponenter og materialer samt placeringen af farlige stoffer og præparater. Dette vil i praksis også kunne ske via den systemansvarliges hjemmeside, f.eks. gennem link til de tilsluttede producenter og importører.

Endvidere indføres hjemmel til at kræve, at udstyr, der markedsføres efter den 13. august 2005 være mærket således, at markedsføringstidspunktet kan identificeres.

Producentregister

Der skal i henhold til direktivet etableres et register omfattende alle producenter og importører, der bringer elektrisk og elektronisk udstyr på markedet. Administrationen af registret forudsættes henlagt til den systemansvarlige organisation,

2. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Formålet med lovforslaget er at tilvejebringe lovgrundlaget for gennemførelse af producentansvaret, som fastsat i direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Gennemførelsen af regler om producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr forventes at styrke forebyggelsen af affaldsdannelsen og fremme udviklingen, fremstillingen og markedsføringen af elektrisk og elektronisk udstyr, der er lettere at genanvende.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

3.1. Lovforslagets økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Som bemyndigelseslov har lovforslaget ikke i sig selv direkte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Udmøntningen af lovforslaget ved udstedelse af en bekendtgørelse vil derimod have væsentlige konsekvenser for erhvervslivet, fordi gennemførelsen af producentansvaret indebærer, at omkostningerne for affaldshåndteringen ikke som hidtil skal afholdes af affaldsproducenten, men af producenterne og importørerne, der bringer produkterne på markedet. Producentansvaret vil samtidig indebære, at kommunernes forpligtelser til at sikre og finansiere affaldsbehandling af elektrisk og elektronisk udstyr i vidt omfang overgår til producenterne og importørerne.

Udmøntningen af direktivets bestemmelser om affaldshåndtering af elektrisk og elektronisk udstyr forventes at medføre forøgede omkostninger for erhvervslivet i størrelsesordenen 10-20 mill. kr. pr. år.

3.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vil, da der er tale om rammelovgivning, ikke i sig selv medføre øget administration for erhvervslivet. Udmøntningen af lovforslaget ved udstedelse af bekendtgørelser, der blandt andet regulerer producentansvaret, vil indebære øget administration for erhvervslivet til organisering af affaldshåndteringen og finansieringen heraf. Det forventes, at der etableres et eller flere selskaber, der forestår den administration, der er nødvendig for at sikre finansiering af affaldsbehandlingen, og som på vegne af producenterne og importørerne indgår aftaler med affaldsbehandlingsvirksomhederne om behandlingen af affaldet og de løbende betalinger herfor.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for staten, amtskommuner og kommuner

4.1. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Lovforslaget har ikke direkte økonomiske konsekvenser for stat, kommuner eller amtskommuner, idet der hovedsagelig er tale om en rammelov.

Det forventes, at gennemførelsen af reglerne om producentansvar fra 2005 vil medføre et – om end mindre – øget ressourceforbrug hos de statslige myndigheder. Der vil skulle afsættes ressourcer til Miljøstyrelsens behandling af klagesager vedrørende f.eks. pligten til at tilslutte sig registret, om finansieringsforpligtelsen er opfyldt og til at rejse straffesager for overtrædelse af reglerne. Det forudsættes, at der gennemføres regler om gebyr for klagesager, til finansiering af Miljøstyrelsens omkostninger ved behandling af klagesagerne.

Indførelse af producentansvaret vil være udgiftsneutralt for kommunerne. Ganske vist skal kommunerne ikke længere afholde udgifter til håndtering af affald af elektriske og elektroniske produkter, men samtidig forudsættes det, at de kommunale affaldsgebyrer nedsættes med et beløb svarende til de faldende kommunale udgifter til affaldshåndtering.

4.2. Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Lovforslaget har ikke direkte administrative konsekvenser for stat, kommuner eller amtskommuner, idet der hovedsagelig er tale om en rammelov.

Gennemførelsen af producentansvaret vil medføre en mindre administrativ lettelse for kommuner og fælleskommunale affaldsselskaber, fordi de i fremtiden ikke skal udlicitere affaldsbehandlingen af elektrisk og elektronisk udstyr.

Gennemførelse af producentansvaret vil indebære, at affaldshåndteringsomkostningerne skal afholdes af producenterne og importørerne. Det forudsættes, at producenterne og importørerne overvælter de forøgede omkostninger på forbrugerne ved forhøjelse af prisen på nye produkter. Konsekvensen heraf vil være, at forbrugerne skal betale affaldshåndteringsomkostningerne ved anskaffelsen af nyt udstyr i stedet for som i dag at betale herfor gennem de kommunale

affaldsgebyrer. Omkostninger, der udgør i størrelsesordenen 40-50 kr. pr. år pr. husstand, som på nuværende tidspunkt finansieres via dagrenovationsgebyrer som betales af grundejerne.

4.3. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

5. Forholdet til EU-retten

Ved lovforslaget indføres hjemmel til implementering af producentansvar m.v. som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), som ændret ved direktiv 2003/108/EF.

Direktivet omfatter de samme typer af elektrisk og elektronisk udstyr, som er omfattet af dette lovforslag.

6. Hørte myndigheder og organisationer

Et tidligere udkast til lovforslaget var i slutningen af 2003 i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Affald Danmark, Amtsrådsforeningen i Danmark, Beskæftigelsesministeriet, Brancheforeningen for Forbrugerelektronik, COOP Danmark, DAKOFA, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Statistik, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Standard, Dansk Teknologisk Institut, Dansk Transport og Logistik DTL, Direktoratet for Arbejdstilsynet, Emballageindustrien, Energistyrelsen, Entreprenørforeningen, Erhvervsministeriet, Erhvervs- og Boligstyrelsen, FAHA/FAFGE, Finansministeriet, Forbrugerrådet, Forbrugerstyrelsen, Foreningen af Kommunale Tekniske Chefer, Foreningen af Miljømedarbejdere i kommunerne, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Forskningscenter for Skov og Landskab, Forsvarsministeriet, Frederiksberg kommune, Genvindingsindustrien, Greenpeace, Håndværksrådet, HTS, Indenrigs og Sundhedsministeriet, Ingeniørforeningen i Danmark, Imoka, Invest Miljø, IT-Brancheorganisationen, ITEK (Dansk Industri), Justitsministeriet, Kommunekemi A/S, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark, Miljøklagenævnet, Naturklagenævnet, NOHA, Plastindustrien i Danmark, Reno Sam, Rigsrevisionen, SID, Skatteministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, Statens Luftfartsvæsen, Told- og Skattestyrelsen, Trafikministeriet, Udenrigsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Den endelige udformning af det nuværende lovforslag har afventet en beskrivelse af den model som DI m.fl. tænker sig at etablere. Derfor har det af tidsmæssige grunde ikke været muligt at sende lovforslaget i fornyet skriftlig høring. I stedet har der været afholdt et orienteringsmøde, hvor følgende organisationer og myndigheder var indbudt:

..... – *tilføjes senere*

	Positive konsekvenser (hvis ja angiv omfang)	Negative konsekvenser (hvis nej angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Lovforslaget har ikke direkte økonomiske konsekvenser, da der er tale om rammelovgivning.	Lovforslaget har ikke direkte økonomiske konsekvenser, da der er tale om rammelovgivning. Udmøntningen af lovforslaget, og direktivets øvrige bestemmelser om affaldsbehandling af elektrisk og elektronisk udstyr, forventes ikke at medføre merudgifter for amterne og kommunerne.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Lovforslaget har ikke direkte administrative konsekvenser, da der er tale om rammelovgivning. Udmøntningen af lovforslaget vil medføre en beskedent positiv administrativ konsekvens for kommunerne og amtskommunerne.	Lovforslaget har ikke direkte administrative konsekvenser, da der er tale om rammelovgivning. Den konkrete udmøntning af lovforslaget vil medføre øget administration for Miljøstyrelsen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget har ikke direkte økonomiske konsekvenser, da der er tale om rammelovgivning.	Lovforslaget har ikke direkte økonomiske konsekvenser, da der er tale om rammelovgivning. Udmøntningen af lovforslaget i en bekendtgørelse vil medføre, at affaldshåndteringsomkostninger, anslået til 150-175 mill. kr. pr. år, skal afholdes af producenterne og importørerne. Det forudsættes, at producenterne og importørerne overvælter de øgede omkostninger på forbrugerne. Gennemførelsen af direktivets bestemmelser om

		affaldsbehandling forventes at medføre øgede udgifter for erhvervslivet på 10-20 mill. kr. pr år.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Lovforslaget har ikke direkte administrative konsekvenser, da der er tale om rammelovgivning. Udmøntningen af lovforslaget i en bekendtgørelse vil medføre, at producenterne og importørerne skal etablere ordninger for affaldshåndtering af elektrisk og elektronisk udstyr og for finansieringen af affaldshåndteringen. Det forventes, at producenterne og importørerne vil etablere et eller flere selskaber til varetagelse af de administrative opgaver vedr. finansiering og organisering af affaldsbehandlingen.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget har ikke direkte miljømæssige konsekvenser, da der er tale om rammelovgivning. Det forventes, at udmøntningen af lovforslaget vil styrke forebyggelsen af affaldsdannelsen og fremme udviklingen af elektriske og elektroniske produkter, der er lettere at genanvende. Endvidere vil gennemførelsen af direktivets behandlingskrav medføre en styrkelse af håndteringen af farlige stoffer og komponenter i affaldet og øget nyttiggørelse af ressourcerne i affaldet	
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget eller udmøntningen heraf vil ikke have administrative konsekvenser for borgerne.	

Forholdet til EU-retten	Lovforslagets sigte er i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1:

Med begrebet ”producenter og importører” menes enhver, der

- 1) fremstiller og forhandler elektrisk udstyr under eget varemærke
- 2) under eget varemærke videreforsandler udstyr, fremstillet af andre leverandører, idet en videreforsandler dog ikke betragtes som producent, hvis producentens varemærke er angivet på udstyret eller
- 3) erhvervsmæssigt importerer elektronisk udstyr.

Det ovennævnte gælder uanset hvilken salgsmetode, der anvendes, også når der er tale om fjernsalg og e-handel.

Den, der udelukkende bidrager med finansiering eller handler i henhold til en finansieringsordning, anses ikke som producent eller importør, medmindre han optræder som producent eller importør i den under 1)-3) anførte betydning.

Ved begrebet elektrisk og elektronisk udstyr forstås udstyr, som er afhængigt af elektrisk strøm eller elektromagnetiske felter for at kunne fungere, og udstyr til produktion, transmission og måling af elektriske strømme og elektromagnetiske felter, som henhører under kategorierne i bilag I A til direktivet, og som er bestemt til brug ved en spænding på højst 1000 volt for vekselstrøms vedkommende og 1.500 volt for jævnstrøms vedkommende.

Udstyr, som har som tilknytning til beskyttelse af væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og krigsmateriel, er, jf. direktivets art. 2, ikke omfattet af definitionen. Dette gælder dog ikke produkter, som ikke er fremstillet til specifikt militære formål. Dette gælder heller ikke udstyr, som, jf. direktivets art. 2, falder indenfor for definitionen, men som indgår i en anden type udstyr, som ikke er omfattet af direktivet.

Med tilføjelsen den nye § 9 h, stk. 3, præciseres det, at producenter og importører kan pålægges at finansiere en tilbagetagningsordning, uanset at de ikke selv foranstalter tilbagetagningen.

Bestemmelsen ændres for at muliggøre implementering af direktivets bestemmelser om husholdningsaffald, hvorefter producenter og importører skal finansiere håndteringen af både det historiske og det nye affald fra husholdninger, men ikke er forpligtet til at foranstalte tilbagetagning af affaldet.

Det fremgår af de oprindelige lovbemærkninger til den nuværende § 9 h (oprindeligt § 9 a) i lovforslag nr. 217 fra 1993, at det ikke var hensigten, at tilbagetagningspligten skulle anvendes generelt, men at den skulle være et supplement til eksisterende styringsmidler. Hjemlen forudsattes derfor kun anvendt på bestemte områder, hvor der ikke kunne indgås aftaler med virksomheder eller brancher om håndteringen af affald. Denne forudsætning vil ikke længere være gældende for så vidt angår tilbagetagningsforpligtelser i henhold til dette lovforslag. På samme måde forudsætter en udnyttelse af hjemlen ikke, at ministeren skal afgive en redegørelse eller fremsende udkast til bekendtgørelser til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg som det er forudsat i betænkningen til lovforslag nr. L 217.

Til nr. 2:

Bestemmelsen indsættes for at præcisere, at ministeren kan fastsætte regler om, at affaldsproducenter også har pligt til at benytte de tilbagetagningsordninger, der etableres frivilligt af producenter og importører. Dog forudsættes det, at borgere og virksomheder altid har ret til at vælge en kommunal tilbagetagningsordning i stedet for en privat ordning.

Til nr. 3:

Forslaget ændrer formuleringen af den eksisterende bestemmelse, således at ministeren får en generel hjemmel til at fastsætte regler om forhandleres pligt til at modtage og opbevare materialer, produkter eller varer efter endt brug og ikke kun hjemmel hertil som led i en tilbagetagningspligt pålagt producenten eller importøren med hjemmel i § 9 h stk. 1. Desuden præciseres det, at forhandleren selv skal afholde omkostningerne til en sådan tilbagetagningsordning. Inden bestemmelsen udmøntes vil den nærmere udformning af forhandleres tilbagetagningspligt blive forhandlet med de berørte organisationer.

Til nr. 4

Den gældende bestemmelse i § 9 h, stk. 6, fastsætter, at ordninger efter § 9 h skal forhandles med myndigheder og organisationer, inden disse iværksættes. Bestemmelsen er overflødig, idet dette allerede følger af lovens § 11. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Med den nye affattelse af § 9 h, stk. 6, der som følge af forslaget nr. 1 bliver stk. 7, foreslås ministeren bemyndiget til at fastsætte regler om oplysningspligter for de omfattede producenter og

importører til brug for kontrollen med reglernes overholdelse. Med hjemmel i denne bestemmelse kan der således fastsættes regler om, at producenterne og importørerne skal oplyse, hvilke tilbagetagningsordninger, de har etableret, herunder hvor affaldsproducenterne (husstande, erhverv og institutioner) kan aflevere deres affald og hvordan dette oplyses for dem, hvor og hvorledes det tilbagetagne affald håndteres og genanvendes, hvorledes det er sikret, at fastsatte mål for genanvendelse opnås, hvorledes ordningen er finansieret m.v. Der kan endvidere fastsættes krav om, at oplysningerne skal dokumenteres. Endelig kan oplysningerne forlanges afgivet i en bestemt form, f.eks. elektronisk, ved udfyldelse af blanketter m.v. Det forudsættes, at der for producenter og importører tilsluttet en kollektiv ordning gives mulighed for at denne oplysningspligt kan varetages af den kollektive ordning.

Til nr. 5

Ad § 9 i og 9 j

De nye bestemmelser i § 9 i og § 9 j foreslås indsat for at gennemføre direktivets artikel 8 og artikel 9 om producenternes pligt til at finansiere håndteringen af nyt affald af elektrisk og elektronisk udstyr. § 9 i, stk. 1, indeholder princippet om, at producenter og importører har pligt til at finansiere affaldshåndteringen af nyt affald fra både husholdninger og erhverv.

Med formuleringen af § 9 i, stk. 2, lægges op til en anden sondring mellem affald fra husholdninger og affald fra erhverv end direktivets. Efter direktivet er affald fra erhverv omfattet af reglerne om affald fra husholdninger, hvis affaldet i art og mængde svarer til det affald, der produceres i husholdninger. I Lovforslaget er det forudsat, at det alene er arten, der er afgørende for om affaldet skal finansieres og håndteres som husholdningsaffald. Dette udgør en skærpelse i forhold til direktivet, men skærpelsen vurderes at være miljømæssigt begrundet. Direktivets sondring skønnes at være så vanskelig at håndtere i praksis, at den reelt kan indebære en trussel mod ordningen. Dette skyldes, at det, når affaldet er indsamlet, er umuligt at vurdere om en computer eller en lyskilde stammer fra en husholdning eller en erhvervsvirksomhed eller en institution, og i de to sidstnævnte tilfælde om bortskaffelsen er sket som led i en større eller mindre mængde. Desuden er det for producenter og importører, hvis finansieringsforpligtelse beregnes på salgstidspunktet, umuligt at forudse fra hvem og under hvilke omstændigheder udstyret vil blive afleveret til affaldshåndtering adskillige år senere. Det er frygten, at denne usikkerhed af nogle producenter og importører kan blive misbrugt til at unddrage sig deres finansieringsansvar, og at den dermed kan virke undergravende for opbakningen til det af producenter og importører oprettede system.

Af § 9 i, stk. 2, fremgår det – i overensstemmelse med direktivet - at producenter og importører i forhold til nyt affald fra husholdninger har pligt til at stille individuel sikkerhed for de fremtidige behandlingsomkostninger, og at denne individuelle sikkerhedsstillelse kan opfyldes gennem deltagelse i en passende kollektiv ordning. Ved vurderingen af hvilken størrelse en individuel sikkerhed skal have, vil der skulle tages udgangspunkt i de kendte eller forventede omkostninger til

affaldsbehandling af bestemte former for udstyr. Sikkerhedsstillelsen skal løbende justeres, således at yderligere markedsførte produkter øger kravet til sikkerhedsstillelse, hvorimod godtgørelse for hvilke mængder affald producenten har finansieret behandlingen af, reducerer kravet til sikkerhedsstillelse. Sikkerhedsstillelsen bør således til enhver tid svare til de fremtidige omkostninger ved affaldsbehandling af det udstyr, som producenten eller importøren har markedsført, men som endnu ikke er blevet til affald. Da behandlingsomkostninger varierer, er det ikke muligt præcist at beskrive hvilken størrelse, sikkerheden skal have. En kollektiv ordning - dvs. en behandlingsorganisation som beskrevet ovenfor - som overtager en række producenter og importørers forpligtelser, skal ligeledes repræsentere en passende sikkerhed. Også dette må bero på en konkret vurdering af, om ordningen har den fornødne soliditet og bredde.

Det forudsættes, at den systemansvarlige organisation, som DI m.fl. forventes at oprette og som ministeren skal godkende, tillægges ansvaret for at godkende den individuelle sikkerhedsstillelse samt at vurdere om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed. Afgørelser truffet af den systemansvarlige organisation forudsættes tillagt klageadgang til en offentlig instans.

Efter direktivets art. 9, kan producenter og importører overdrage finansieringsforpligtelsen for nyt erhvervsaffald til andre brugere end private husholdninger, f.eks. til den erhvervsvirksomhed, som køber et udstyr. Det er vigtigt, at denne mulighed ikke betyder, at det herefter bliver uklart, hvem finansieringsforpligtelsen påhviler, fordi det er vigtigt at sikre, at alle, som har et finansieringsansvar, løfter dette. På denne baggrund foreslås det i § 9 i, stk. 3, at det er en forudsætning for en sådan aftales gyldighed, at aftalen registreres af den organisation, som administrerer registret. Er en aftale ikke registreret, påhviler finansieringsforpligtelsen fortsat producenten eller importøren.

§ 9 j omhandler producenter og importørers pligt til at bidrage til finansieringen af det historiske affald fra husholdninger. Ved historisk affald forstås affald af udstyr markedsført senest den 13. august 2005. Med bestemmelsen fastsættes blot den enkelte producent og importørs pligt til at finansiere og til at kunne godtgøre at finansieringsforpligtelsen er opfyldt, mens det overlades til producenter og importører selv at etablere et system, som muliggør dette.

Ad 9 k

Med bestemmelsen etableres hjemmel til oprettelse af et register over producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr.

Det forudsættes, at administrationen af registret, jf. § 9 k, stk. 2, skal henlægges til den systemansvarlige organisation, som etableres af brancheorganisationerne oprettet og af ministeren godkendt forening. Denne organisation vil også få tillagt kompetence til i første omgang at vurdere om en finansieringsforpligtelse er opfyldt. Det forudsættes, at organisationens afgørelser skal kunne påklages til en offentlig myndighed.

Der er således tale om, at offentligretlige opgaver henlægges til et orivat organ. I almindelighed bør der udvises tilbageholdenhed med en sådan henlæggelse. De retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved henlæggelse af opgaver til private søges imødegået ved at ministeren i henhold til forvaltningslovens og lov om offentlighed i forvaltningen ligeledes fastsætter regler om, at disse love helt eller delvist skal gælde for organisationen.

For yderligere at understøtte en høj registreringsprocent indføres der i § 9 k, stk. 3, hjemmel til, at distributører og forhandlere kun må aftage udstyr, der er produceret eller importeret af registrerede producenter eller importører. Det forudsættes, at oplysninger (navn og adresse) på alle registrerede producenter og importører gøres let tilgængelige, dvs. på organisationens hjemmeside og ved telefonisk henvendelse til den systemansvarlige organisation, der administrerer registret.

Bestemmelsen i § 9 k, stk. 4, tænkes anvendt til at sikre, at fortrolige oplysninger om en producent eller importørs markedsførte mængder ikke må videregives til konkurrenter.

Ad § 9 l

Med bestemmelserne i § 9 l, stk. 1, kan ministeren i overensstemmelse med direktivets art. 10 fastsætte regler om pligten for producenter og importører til at informere private husholdninger om miljøbeskyttelse i forbindelse med bortskaffelse af produkterne. Bestemmelsen tænkes udmøntet som regler om, at producenter og importører i form af brugsvejledninger oplyser brugerne om krav til bortskaffelse, returnerings- og tilbagetagningsordninger, der er til rådighed, brugerens rolle i nyttiggørelsesprocessen, farlige stoffer i udstyret og betydningen af piktogrammet i direktivets bilag 4. Distributørerne vil blive forpligtet til at henlede brugerens opmærksomhed på brugsvejledningen og dens indhold på dette punkt.

Endvidere bemyndiges ministeren i § 9 l, stk. 2, til i overensstemmelse med direktivets art. 11 at fastsætte regler om pligt for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr til at stille særlige genbrugs- og behandlingsoplysninger til rådighed for hver enkelt type nyt elektrisk og elektronisk udstyr, der bringes på markedet. Bestemmelsen tænkes udmøntet i regler, som fastslår producentens og importørens pligt til at levere genbrugs- og behandlingsoplysninger i særlig form. Endvidere bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om, at elektrisk og elektronisk udstyr, der markedsføres efter den 13. august entydigt mærkes således, at den oprindelige producent kan identificeres, og således, at det fremgår, at udstyret er markedsført efter denne dato.

I § 9 l, stk. 3, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om producenter og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategori af udstyr, der er markedsført, tilbagetaget, genvundet og nyttiggjort, og om den eksporterede mængde tilbagetaget affald. Bestemmelsen tænkes udformet således, at den systemansvarlige organisation indsamler og videregiver oplysninger vedrørende alle

producenter og importører, uanset om de er med i en kollektiv finansieringsordning eller har valgt en individuel finansiering. Oplysningerne skal danne grundlag for Miljøstyrelsens indberetninger til EU-Kommissionen i henhold til direktivets artikel 12.

I § 9 l, stk. 4, bemyndiges ministeren til i overensstemmelse med direktivets art. 8, stk. 4 at fastsætte bestemmelser, om at eksportører, der leverer udstyr til husholdninger ved fjernsalg eller internethandel, skal bidrage til finansieringen af affaldsbehandlingen efter samme principper som andre producenter og importører. Ministeren kan fastsætte regler om tilslutningspligt til et selskab for disse eksportører. Bestemmelsen omfatter kun erhvervsmæssige eksportører, uanset om de opererer fra en EU-medlemsstat eller ikke-EU-medlemsstat. Endvidere indeholder bestemmelsen hjemmel til, at ministeren i overensstemmelse med direktivets art. 12, stk. 1, kan kræve, at eksportører skal give oplysninger om finansiering samt mængder og kategorier af affald, der er eksporteret ved fjernsalg eller internethandel. Af hensyn til håndhævelsen af disse forpligtelser, kan eksportørerne pålægges at lade sig registrere i producentregisteret.

I § 9 l, stk. 5 bemyndiges ministeren til at kunne fastsætte krav om, at oplysninger efter § 9 j, stk. 2-5, skal afgives i en bestemt form, f.eks. elektronisk.

Efter § 9 l, stk. 6, foreslås en tidsmæssig begrænsning af adgangen til i forbindelse med salg af nyt elektrisk og elektronisk udstyr overfor forbrugerne at oplyse om omkostningerne til affaldshåndtering for "historisk affald" i overensstemmelse med direktivets art. 8, stk. 3, 2. afsnit. Bestemmelsen implementerer tillige direktivets art. 8, stk. 2, 3. afsnit. Det bemærkes, at bestemmelsen alene vedrører elektrisk og elektronisk udstyr til private husholdninger. Med begrebet store husholdningsapparater refereres til pkt. 1 i direktivets Bilag I A. Begrundelsen for at det alene er omkostningerne til behandling af historisk affald, der må oplyses i forbindelse med markedsføring af nye produkter er, at den enkelte producent ingen indflydelse har på størrelsesordenen af omkostningerne hertil. Overgangsordningen afspejler den omstændighed, at der med tiden bliver stadig mindre historisk affald.

Til nr. 6:

Efter den nugældende § 45, stk. 4, gælder der et forbud mod tilbagetagningsordninger, der konkurrerer med en kommunal tilbagetagningsordning. Dette forhold ændres med bestemmelsen, for i overensstemmelse med direktivet at give mulighed for, at producenter og importører kan etablere tilbagetagningsordninger for egne produkter parallelt med kommunale tilbagetagningsordninger for elektronikaffald.

Til nr. 7.

Direktivet forudsætter i art. 5, stk. 2, litra a, at private husholdninger og forhandlere gratis kan returnere deres affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Desuden forudsættes i direktivets 20.

betragtning, at producenter og importører bør finansiere indsamlingen fra indsamlingsstederne, samt behandlingen, nyttiggørelsen og bortskaffelsen af affaldet.

Med det foreslåede forbud søges det i overensstemmelse med de gældende principper for opkrævning af gebyrer helt eksplicit præciseret, at der ikke kan opkræves kommunal gebyrer for de omkostninger, der skal afholdes af producenter og importører, dvs. omkostningerne til den videre transport af affaldet fra den kommunale modtageplads samt den efterfølgende håndtering.

Omvendt vil der i overensstemmelse med de gældende regler fortsat kunne opkræves gebyrer fra husholdningerne til dækning af kommunernes omkostninger ved driften en kommunal modtageplads samt afhentning af affaldet ved bopælen.

Til nr. 8

Bestemmelsen gennemfører direktivets art. 4, 2. pkt. Om begrebet producent og importør henvises til bemærkningerne til nr. 5.

Det foreslås endvidere, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler, der nærmere præciserer dette forbud, ligesom ministeren får hjemmel til at forbyde bestemt elektrisk eller elektronisk udstyr. Der er ikke for tiden planer om at udnytte denne bemyndigelse. Det må endvidere antages, at et evt. forbud mod bestemt udstyr forudgående skal notificeres efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34 (informationsproceduredirektivet), som ændret senest ved direktiv 98/48/EF.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets nr. 8.

Til nr. 10.

Det foreslås, at overtrædelse af bestemmelser fastsat i medfør af forslagets § 9 i, § 9 j, 9 k og § 9 l kan strafbelægges i forbindelse med udnyttelsen af bemyndigelsen.

De gældende bestemmelser i loven indeholder i øvrigt hjemmel til at strafbelægge overtrædelser af bestemmelser, der udstedes med hjemmel i andre af lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser.

Til nr. 11

Det foreslås, at overtrædelse af finansieringsforpligtelsen i forslagets nr. 5 og markedsføringsforbudet i forslagets nr. 8 strafbelægges.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. februar 2005, og at pligten for producenterne til at indsamle og finansiere affaldshåndteringen træder i kraft 1. januar 2006. Sidstnævnte dato er 4½ måned senere end forudsat i direktivet. Udsættelsen anses for nødvendig for at give producenter og importører den nødvendige tid at etablere den organisation og de administrative arrangementer, som et håndterings- og finansieringssystem forudsætter. Bemyndigelsesbestemmelserne forudsættes udmøntet i foråret 2005.